

enemo

.... čekám na začátek jednání. Přijel jsem o chvíli dřív, než bylo dohodnuto. A tak se mi honí hlavou, kam bych se jel potápět. Po chvíli přemýšlení vyhrává „trojdom“... Přichází Bohouš Kuhn a Petr Říha – šéfredaktor a ředitel Oceánu. Dostávám do ruky poslední číslo, ještě vonící tiskárnou. Jednání na jakékoliv úrovni mi už dávno tlak nezvyšuje, ale tenhle úvod v Oceánu mi vrazil dech! Z titulky na mě mrká název „Lomy u Löbejünü“ – můj trojdom... Tahle trojice lomů těsně spolu sousedících mě uchvátila hned napoprvé! Výborná viditelnost, kdykoli jsem přijel a to už od dob, kdy jsem tohle místo prvně navštívil... to bude téměř 20 let... Doufám, že mě Kuhn a Říha okamžitě neprokoklí – měli vyhráno, hned jak jsem ten článek viděl... Pokud tedy najdete v nějakém dalším Oceánu nabídku např. na zlevněné předplatné pro členy Svazu, pak naše spolupráce funguje :-)

Lidé se mě ptají, jestli je pravda, že oddíl pracující s dětmi dostávají od Svazu nějakou materiální podporu. Rád říkám, že ano. Letos lahve, loni automatiky, žakety, kompresory a třeba i balíčky pro každé dítě, které má zaplacené příspěvky... Dospělí využívají levnější plnění na dotovaných kompresorech, slevy na lokalitách a třeba se přidá i zmíněná sleva na předplatném Oceánu... Na poslední valné hromadě mi jeden z vás říkal, že by chtěl podpořit děti v touze fotit pod vodou. Uplynulo několik měsíců a začíná akce, která oddílům tuto možnost dopřeje. Pokud má někdo nějaký další nápad, ozvěte se a třeba taky něco vymyslíme :-)

Všem přeji prima sezónu a využívám této příležitosti k poděkování kolegům z prezidia, že můžu být členem týmu, který takhle pomáhá plnit sny :-)

Eduard Šif, místopředseda a člen prezidia SČP

K potápění ho to táhlo odjakživa, teď už se pár let věcmi okolo něj živí. Petr Slezák vlastní firmu Kapr Divers, která kromě provozování obchodu s potápěčským vybavením a pořádáním kurzů či zájezdů ještě dělá pravidelné ponory ve Vltavě, při nichž pátrá i po pilířích Juditina mostu.

Pokračování na straně 5 a 6

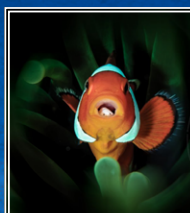
V tomto čísle najdete ...

... strana 2
Představujeme podvodní hokej

... strana 3
Malta - ráj potápěčů za humny

... strana 4
38. ročník festivalu PAF Tachov

... strana 5 a 6
Petr Slezák má potápění jako povolání

... strana 7
Projekt SČP pro zájemce o získání kvalifikace

... strana 8
Spolupráce s magazínem OCEAN

... strana 9 a 10
Co se u nás děje

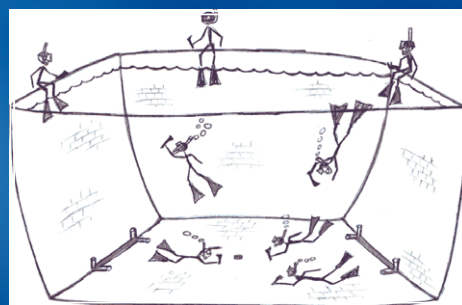
Představujeme podvodní hokej

V Českých Budějovicích by chtěl žít každý! A obzvláště pak ten, kdo chce hrát podvodní hokej. Jiný klub podvodního hokeje totiž v České republice bohužel zatím nefunguje.

A jak takový podvodní hokejista vypadá? Ideální hráč podvodního hokeje je ztepilý plavecký postavy Michaela Phelpse, má postřeh Petra Čecha, mrštnost Zuzany Hejnové, vytrvalost Emila Zátopka a má smysl pro taktiku a načasování Jarďa Jágra... a hlavně, co já vím, tak neexistuje! Elementární vlastností začínajícího podvodního hokejisty je radost z pohybu ve vodě. Ostatní je vám buď naděleno, nebo se na tom dá pracovat. Co se tělesných dispozic týká, tak menší hráči jsou zpravidla mrštnější a dokáží snáz kličkovat mezi shlukem hráčů jdoucích po puku. Větší hráči naopak těží právě ze své mohutnosti, rozjetý vlak prostě jen tak nezastavíte. Sama jsem byla

a ani se nehne? Přitom tři efektivně strávené sekundy mohou snadno obrátit skóre ve váš prospěch. Podvodního hokejistu tedy jen tak nepoznáte. Může jím být třináctiletá slečna stejně dobře jako šedesátiletý muž.

Hráče bychom měli, teď nám zbývá „hardware“. Základem je bazén, což rozhodně není žádná vymoženost Českých Budějovic. Plovárnu má v dnešní době každé okresní město. Do bazénu podvodní hokejista vstupuje vybaven ploutvemi, šnorchem a maskou. To vše dnes seženete v každé prodejně se sportovními potřebami. Dalším nezbytným vybavením je čepička, rukavice a hokejka. Čepičku s chrániči uší lehce najdete

nosti ke smradu ze silikonu. Navíc kreativní duše se můžou vyřádit s pomocí akrylových barev. Nejrůznější typy hokejek můžete sehnat přes e-shopy zahraničních speciálek na podvodní hokej, kde se v jejich popisu dočtete, že s touhle budete střílet jako Robin Hood a s jinou zase dočítíte triků jako z Matrixu. Kupodivu se však ti nejlepší hráči světa (momentálně Novozélanďané) vrací k výrobě hokejek svépomocí, aby si vyřezali kousek přesně padnoucí do ruky a vyhovující jejich potřebám. Jediným oříškem je puk. Kilo a půl olova zalitého v pryži seženete opět snadno na internetu, ale vzhledem k váze je pak poštovné ze zahraničí trochu nepříjemná záležitost. Netřeba však zoufat, Budějčáci rádi nějaký ten puk zapůjčí a další případně dovezou ze Slo-

jednou doslova odvléčena až do brány, když jsem se ve snaze zabránit gólu zahákla hokejkou o puk, který držela právě takhle rozjetá mašina. U podvodního hokeje ani vyšší věk nemusí být nevýhodou. V málokterém sportu se správné načasování akce, ze kterého mohou těžit právě zkušenější hráči, projevují tak jako zde. Olověný puk pro podvodní hokej leží totiž samozřejmě na dně bazénu a hráči se tedy k němu musí dostat tak, že se nadechnou a potopí se. I tomu nejlepšímu podvodnímu hokejistovi na světě tak jednou dojde vzduch a bude se muset vynořit. Být ve správný čas na správném místě je pro podvodní hokej naprosto zásadní. K čemu by v týmu byl zdatný freediver, který sice na dně vydrží klidně i devět minut, ale bude ležet deset metrů od puku

na internetu, stejně používají i hráči vodního póla. Rukavici a hokejku si snadno vyrobíte sami; na rukavici vám stačí sanitární silikon a zahradnická látková rukavice, trocha trpělivosti a odol-

vinška od kolegů, kteří vyrábějí puky i pro právě probíhající mistrovství světa. Jo a nezapomeňme na plavky, bez těch vás nepustí na žádnou plovárnu!

K založení týmu podvodního hokeje pak už stačí pouze potkat pár dalších vodmilů, kteří se nebojí zkoušet nové věci a vyrazit právě na vaši plovárnu. Dáte si společnou rozplavbu, procvičíte si manévrování s pukem na hokejce, vyzkoušíte si pár herních situací a pak už se jen rozdělíte na dvě družstva a litý soubor může začít. Po pár trénincích si zabalíte kufry a 7. května dorazíte do Českých Budějovic, kde si v rámci 9. ročníku mezinárodního turnaje v podvodním hokeji „BUD PIG CUP“ můžete své síly poměřit s dalšími dvaceti týmy z celé Evropy (i mimo ni).

Kdybyste přeci jen potřebovali s rozjezdem vašeho klubu podvodního hokeje trochu pomoci, neváhejte kontaktovat českobudějovický klub Serrasalmus! Rádi za vámi přijedeme, ukážeme vám, co umíme, půjčme vám vše potřebné a přivítáme vás v našich řadách.

Text: Marcela Račanská
Foto: www.uwh.wz.cz

Malta - ráj potápěčů za humny

„Jé, podívejte se! Táhle to auto řídí pes!“ „Klídek Láďo, jsme na Maltě, tady se jezdí vlevo...“
Tento rozhovor se odehrál na letišti La Valetta při našem přeletu na Maltu.

Malta je ostrovním státem, tvoří ji ostrovy Malta, Gozo a Comino, má 450 000 obyvatel, je členem EU. Blízkost k Africe má patrně vliv i na to, že se tady EU a její předpisy a nařízení tak vážně nebere. Tedy alespoň mně se to zdálo. Všude je tady znát vliv Anglie, ale naštěstí pro nás si Malta z Britského impéria ponechala jen jízdu vlevo a měření piva

na pinty. Ukazatele na silnici jsou v kilometrech, benzín (trochu dražší než u nás) prodávají na litry a brambory na kila. Ostrovy postupně ovládali Féničané, Řekové, Římané, Arabové. Severoafričtí Mauři tu vládli v 9. - 11. stol., později ve středověku Normani, Aragonie a následně Španělsko. Potom dostali Maltu Maltézští rytíři jako léno od císaře. Zůstali tam 2,5 století, vydrželi i osmanské obléhání, aby pak v roce 1798 kapitulovali před Bonapartem. Po něm přišli Britové a do roku 1964 byla Malta britskou kolonií. Maltané dostali svůj charakteristický kříž za svou statečnost během druhého velkého obléhání během druhé světové války. Dějiny Malty vytvořily tak úžasný koktejl jazyků, národností, náboženství a barev pleti, že rodilého Maltána poznáte vlastně jen podle toho,

že je schopen s chutí vypít místní limonádu Kinnie. Protože něco tak odporného by kdokoliv jiné národnosti zcela jistě nedokázal s chutí pozřít.

I kdyby (určitě vinou nějaké fatální navigační chyby) u pobřeží Malty přistála libovolně velká skupina uprchlíků z Afriky, velmi pravděpodobně by si jich v první chvíli nikdo ani nevšiml. Jediné, co by je mohlo prozradit, by byla nepřiměřeně velká finanční hotovost a mnohem lepší mobily než si můžou původní obyvatelé Malty dovolit.

Pro potápění jsme bez velkého váhání vybrali Adventure Diving Malta. Na základně se nás ujala česká instruktorka PADI Radka, která nám připravila bohatý potápěčský program. Zejména v zimních měsících se většina ponorů odehrává za břehu, lokality jsou dostupné autem, místo k potápění se vybírá zejména

podle počasí, které je tady v zimě dost proměnlivé. My jsme zažili jen jeden den, kdy bylo dost větrno, a tak jsme čas využili k návštěvě tovaryň BARE.

Co mne osobně nadchlo, je zabezpečení nejznámějších lokalit. Většina lokalit je vybavena bezpečnými vstupy pro potápěče, nechybí ani schůdky, žebříky nebo zábradlí. Na lokalitě nedaleko terminálu pro trajekty na Gozo jsou pro potápěče vybudované toalety a sprchy s teplou vodou! Patrně si maltské úřady uvědomují, že potápěčský průmysl je významným zdrojem příjmů a podporují jeho rozvoj.

Podvodní život je velmi podobný Jadránu, tedy co se týká rozmanitosti. Ale určitě jsou zdejší lokality rybnatější než v Chorvatsku. Což nesouvisí s polohou ostrovů, ale s přístupem místních obyvatel. Pravděpodobně se k moři chovají poněkud zodpovědněji než na Balkáně.

Malta je ale zejména rájem vrakových potápěčů. Mnoho vraků je přístupných pro rekreační potápění, některé jsou ve velkých hloubkách dostupných pouze pro technické potápěče a mnoho vraků na své objevení teprve čeká. Okolo Malty a Gozo je mnoho míst, kde se nikdy nikdo nepotápěl. Na rozdíl od Chorvatska nejsou na Maltě žádné legislativní překážky pro provádění podvodního průzkumu. Tedy za předpokladu, že případné objevy nálezce řádně ohlásí.

Nicméně se předpokládá, že své potápěčské expedice budete provádět

pod hlavičkou některé z oficiálních základen sdružených v profesionální asociaci (která se mj. stará o potápěčské lokality) a v doprovodu někoho s patřičnou certifikací, který zná místní prostředí a podmínky.

Základna Adventure Diving Malta je vybavena i pro organizování pátracích akcí. Na základně jsou i instruktoři technického a jeskynního potápění, učí zde potápění s uzavřeným okruhem, plní tu nitrox i směsi pro hloubkové ponory.

Podle mne je Malta velmi dobrá náhrada za potápění v Egyptě pro ty, kdo Egypt považují za nebezpečnou oblast. I když nebezpečná dnes může být i Paříž nebo jiné evropské město. Pokud se chcete na Maltu podívat, osobně bych doporučoval období mimo hlavní sezonu, kdy tam bývá velké množství turistů. Mimo hlavní sezonu lze pořídit levněji i letenky a ubytování.

Létá se například z Prahy s přestupem ve Frankfurtu. Nás zpáteční letenka přišla na cca 6500,- Kč s tím, že na rozdíl od charterových letů je maximální váha zavazadla 23 kg a příruční zavazadlo 8 kg. Do toho jsem se vešel i s podvodním fotoaparátom a kompletní výstrojí a zbylo místo i na náhradní trička a trenýrky.

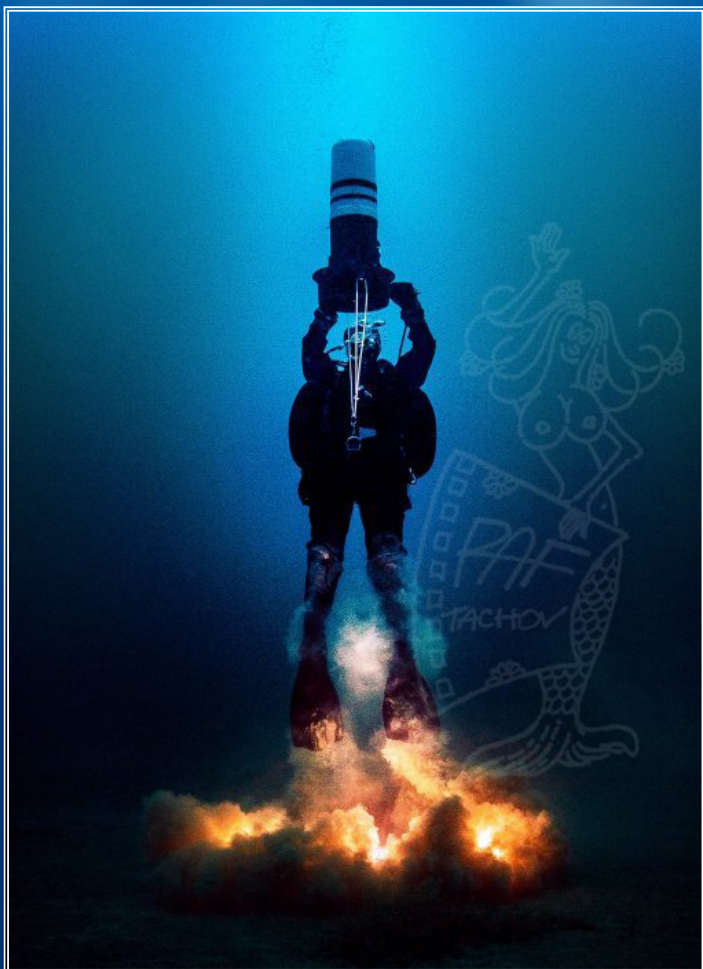
Pokud nevíte, kam na potápěčskou dovolenou, rádi vám pomůžeme zorganizovat výlet na Maltu. Pomůžeme i s transportem z letiště a ubytováním.

38. ročník festivalu PAF Tachov

Letošní ročník mezinárodního festivalu potápěčské fotografie, filmu a dětské výtvarné tvorby proběhl od 18. do 20. března. A jaký byl očima Františka Pudila?

Když jsem v sobotu ráno vstoupil do bufetu v předsáli tachovského kina v kulturním domě Temže, sevřelo se mi srdce obavami. Dnes je přece druhý den festivalu PAF! Jak je možné, že je bar prázdný? Hlavou se mi honily černé myšlenky. Kde jsou ti dobří lidé? Vždyť Radek Skramoušský, Mirek Neteřfa, Zdeněk Otradovský, Martin Kůs, Lešek Smelik, Honza Liška, Bohouš Kráčmar a další pařmeni se odtud během festivalu prakticky nikdy nikam nepohnuli! Napadaly mne různé katastrofické scénáře. Snad epidemie černých neštovic? Nebo otrava metanolem? Možná teroristický útok El kakajdy? CO SE TADY DĚJE???

Stál jsem tam jako opařený... když tu se rozlétly dveře kinosálu a stará parta se vyhnula ven. Ano, byli to oni. Někteří měli o poznání méně vlasů a byli o pár kil těžší než minule, ale živí a zdraví. Pozice okolo svého oblíbeného stanoviště opustili patrně kvůli filmu Mirka Hrdého Madagaskar. Na PAF jezdím už více než 25 let. Zažil jsem jeho dny největší slávy, kdy býval čtyřdenní a v kinosále často nebylo ani kam si sednout. V tanečním sále byly rozloženy stánky prodejců potápěčské výstroje, pracovníce kulturního kmitaly jako včelíčky, dokonce tady vycházel i samizdatový zpravodaj festivalu, který přinášel aktuální informace. Býval to velký mumraj a na festivalu to tehdy vypadalo jako na pouti. Dnes je doba jiná a pohodlí domova a virtuální svět internetu opouští stále méně lidí. O to více je třeba si vážit lidí, kteří se sem, až na západní konec naší republiky, vypravili. Nemohl jsem si nevzpomenut na přátele, které jsem tady potkával a kteří už nejsou mezi námi. Jen namátkou vzpomenu několik jmen: Jirka Trpík, Roman Kabelík, Radek Šourek, Haluk Cecan, Jindra Maťák...

O to s větší radostí jsem tady potkal Frantu Soukupa, otce PAFu, který vypadal velmi čile a zdravě. Příjemné bylo setkání s panem Czapayem, který, co se pamatuji, nevynechal žádný ročník PAFu. V důstojném, uvážlivém a prosedivělém kmetovi jsem stěží poznal tatranského bouřliváka Pavola Svitánka. (Ten mne zmátl tím, že seděl u lahve minerálky).

Festival se zkrátil na dva dny a podle mne to je dobře. Takhle více odpovídá rychlému tempu naší doby a program má větší spád.

Ale to, že tachovskému festivalu ubylo diváků a přímých účastníků, se nijak neprojevovalo na kvalitě zaslaných prací a jejich množství, které bylo opět úctyhodné.

Do soutěže se přihlásilo 76 fotografů a 15 filmařů z osmnácti států a 618 dětských výtvarníků. Čímž počet autorů dosáhl velice solidního čísla 709. Mohu-li si dovolit hodnotit, kvalita soutěžních děl si drží velmi dobrou úroveň.

Odborné poroty měly, jako ostatně vždy, velmi těžkou práci a nesnadné rozhodování.

Festival jako každý rok doprovázela i autorská výstava podvodních fotografií, která byla instalována v prostorách tachovského muzea. Tentokrát jsme si mohli prohlédnout úžasné snímky Aleše Kocourka.

Za povšimnutí jistě stojí i dětská výtvarná soutěž, která si postupem času vydobyla své pevné místo v programu festivalu.

Vítězné autory a jejich snímky najdete ve výsledkové listině, několik fotografií otiskujeme i v našem časopisu. Ale podle mne vyhrál každý, kdo něco vyfotil nebo natočil a našel odvahu poslat svoje dílo do soutěže.

Pro ty z vás, kdo si nenašli čas na festival, bude v průběhu roku výstava fotografií k vidění na několika místech v republice.

Rád bych popřál festivalu PAF ještě mnoho dalších úspěšných ročníků a za tento - v pořadí již osmatřicátý - chci poděkovat všem, kdo se na jeho úspěšném průběhu nezištně podíleli. Od prezidenta festivalu, přes zaměstnance a zaměstnankyně KS Temže, členy odborných porot, speakera, techniky až po vedení města Tachov za obrovskou podporu, kterou festivalu každoročně poskytují.

Text: František Pudil
Foto: Archiv PAF Tachov

Splnily se mi sny, o kterých jsem ani nevěděl, že je mám

K potápění ho to táhlo odjakživa, teď už se pár let věcmi okolo něj živí. Petr Slezák vlastní firmu Kapr Divers, která kromě provozování obchodu s potápěčským vybavením a pořádáním kurzů či zájezdů ještě dělá pravidelné ponory ve Vltavě, při nichž pátrá i po pilířích Juditina mostu.

Co vás přivedlo k potápění?

Od dětství, asi jako většina kluků, jsem měl spoustu snů a nápadů, ale většinou to pak pomínilo. Touha po potápění mě ale neopouštěla dlouho, jen nebyla příležitost si to vyzkoušet. Věnoval jsem se jiným sportům a na ty padl veškerý čas.

Občas jsem u moře viděl potápěče a přemýšlel: „Jaké by to asi bylo?“. Život to ale sám sehrál tak, že jsem s vrcholovým baseballem musel kvůli zraněním skončit. V ten moment se mi naskytla možnost udělat si základní kurz potápění, šel jsem do toho, hrozně mě to chytlo a dva dny po kurzu jsem si koupil kompletní výstroj.

To tedy vzalo rychlý spád...

Tenkrát to byla spousta peněz, tedy obecně, já tehdy ještě studoval. Půjčil jsem si peníze od kamaráda. Pak už to vše vyplynulo nějak logicky – měl jsem vlastní výstroj, měl jsem partu lidí, se kterými jsem se mohl potápět, měl jsem na to čas a po dvou a půl letech poměrně intenzivního potápění jsem se rozhodl, že si udělám instruktorský kurz.

Časově je to přibližně v jaké době?

Asi polovina devadesátých let. Tehdy by mě to samotného nenapadlo, ale můj kamarád Honza Kubrycht mi řekl, že už je načase, abych si ten kurz udělal a že se budeme učit spolu. Napřed jsem byl překvapený, ale pak jsem si řekl, že proč ne? Jsem nakonec lektor kde čeho, plavání či lyžování, a potápění se teď poslední dobou velmi intenzivně věnuji. A před dvaceti lety jsem začal učit.

Kdy tedy nastal ten zlom, kdy se z koníčka stala práce?

Nemůžu říct datum, kdy se to stalo. Už od začátku mě to hrozně bavilo, věnovali jsme tomu spoustu úsilí a času. Měl jsem ale i jiné aktivity, učil jsem dětičky cizinců plavat, čtyři dny v týdnu, což mě uživilo. Nemusel jsem tedy potápění řešit jako něco, co mi musí vydělat na složenky. Rozjezd potom byl asi trochu jednodušší, firma hned nemusela vydělat na platy, jen na svoje náklady.

Za pár let jsem začal být z takhle intenzivní výuky plavání unavený, v podstatě ze dne na den jsem s tím seknul. Připravil jsem se tím sice o spoustu peněz, ale dalo mi to dvojnásobek

času, který jsem mohl věnovat potápění. V tu chvíli jsem mohl zrealizovat mnohem víc plánů.

Co vás dneska živí?

Nemůžu říct, že by mě živilo jen potápění, ale živí mě věci, které se kolem potápění točí. Kromě výuky potápěčů je to cestovní agentura, prodej techniky a také dětské kurzy, kterým se věnujeme od začátku.

Jak často se vy sám dostanete pod vodu?

Není to úplně pravidelné, v průměru mám do roka kolem 200 až 250 ponorů.

Oddělujete potápění jako práci a jako dovolenou? Když jedu za potápěním pracovně, nenazývám to dovolenou, byť často je to prožitkem, který je s ní srovnatelný. Ale protože jsem tam s klienty a mám za ně odpovědnost, tak to není rekreace ve smyslu, jak si ji lidé představují. Místy ano, díky potápění jsem se dostal do míst, o kterých se mi ani nesnilo. Když řeknu, že mám dovolenou, tak organizuji zájezd jen pro sebe nebo maximálně pro nejbližší příbuzné.

Jak trávíte dovolenou?

Miluju přírodu, ale mnohdy je dovolená také spojená s potápěním. Jen mě už pár let nebaví teplá moře. Před deseti lety jsem se zamiloval do severních moří, takže kdybych měl čas sám pro sebe, mířil bych tam. A to nejlépe do Norska. Nebo jsem asi čtrnáctkrát byl na severu Ruska za polárním kruhem, kde je úžasná příroda a je to tam velmi zajímavé. Ale je to organizačně trochu náročné.

Co zajímavého se tam dá vidět?

Život pod vodou je tam velmi pestrý a je rozpro-

střen všude, zatímco v tropickém moři vidíte jen korálový útes v obrovské modré poušti a nepotkáte tam mimo něj ani rybičku. V těch severních mořích kdekoliv potkáte nějaké živočichy. Taky mě tam dost baví, že nepotkáte tolik turistů. A zároveň mě láká i divokost té přírody a jistá samota. Když u nás máte pocit, že jste v přírodě, do pár kilometrů vždy někdo bydlí. Tady se otočíte a třeba tisíc kilometrů nikdo není. To tomu prožitku taky dává sílu, že jste skutečně v přírodě a vše, co tam žije a roste, je skoro nedotčené člověkem. Že se nemusíte bát napít z kdekjakého potoka, protože tak čistá voda vám možná neteče ani doma...

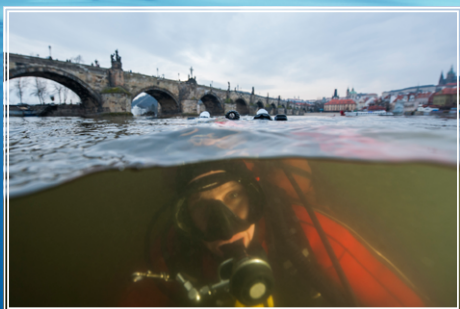

Mimo jiné se věnujete i pracovnímu potápění, čemu všemu?

Pomáháme třeba filmovým produkcím, když něco dělají u vody nebo ve vodě. Nebo jim stavíme kulisy, když sahají i pod hladinu. Ve spolupráci s Národním památkovým ústavem (NPÚ) a Muzeem hlavního města Prahy se už přibližně šest let čas od času potápíme v Praze u Karlova mostu.

Co konkrétně tam prozkoumáváte?

Před lety se mě ředitel pražské pobočky Národ-

ního památkového ústavu, který mě znal a věděl, co dělám a jaké mám vybavení, zeptal, jestli bych mu nepomohl, že by potřeboval nafotit a zdokumentovat zbytky Juditina mostu. Tehdy jsem nemá, Muzeum financuje vyhledávání artefaktů, které souvisí s Prahou. Před třemi lety jsme dělali průzkum dna a sběr u Staroměstské mostecké brány, která byla za Třicetileté války poničena Švédy. Čekali jsme, jestli tam najdeme nějaké zbytky a něco jsme našli. Díky takovým krůčkům se vždycky podaří zmapovat a odhalit část vltavského dna souvisejícího s dobou Karla IV.

Jak často se tam potápíte?

Od té doby se do toho NPÚ a v posledních třech letech i Muzeum hl. m. Prahy opřely trochu víc. NPÚ na rozsáhlejší projekt asi zatím peníze nemá, Muzeum financuje vyhledávání artefaktů, které souvisí s Prahou. Před třemi lety jsme dělali průzkum dna a sběr u Staroměstské mostecké brány, která byla za Třicetileté války poničena Švédy. Čekali jsme, jestli tam najdeme nějaké zbytky a něco jsme našli. Díky takovým krůčkům se vždycky podaří zmapovat a odhalit část vltavského dna souvisejícího s dobou Karla IV.

Je to úžasný pocit, když se na to dívám jako rodilý Pražák, který to město považuje za jedno z nejkrásnějších na světě. Pak se protnou různé obory. Mám možnost svou práci, kterou umím a které rozumím, spojit s úplně jiným oborem, kterého se najednou dotkne. Jste pod vodou, odsáváte sediment, odkrýváte zdivo a přemýšlíte o tom, že to tam postavil někdo před osmi sty lety, že tam byl nějaký most v době, kdy ještě neexistoval Karlův most, který pak při povodni spadl a že za těch osm set let to zdivo možná nikdo neviděl... To jsou úžasné pocity a je to dotek historie. To mě na tom fakt hodně baví.

Mluvíte o tom zaujatě, jak bude ten projekt pokračovat?

Moc bych si přál, aby NPÚ či Muzeum společně s námi udělali nějaký komplexnější průzkum. Víme celkem přesně, kde byly na obou březích pilíře Juditina mostu, ale nevíme rozpětí pilířů či jejich počet. Na malostranské straně jsme objevili jeden zbytek, když se prohlubovalo říční dno kvůli plavební dráze. Díky tomu se odkryl dřevěný dubový rošt, který se pokládal jako základ pod pilíř. Malostranská strana byla v době výstavby

spíší bažiny a kamenné mostní pilíře se zakládaly na obrovských dřevěných roštích.

Na staroměstské straně jsme letos zaměřili a zdokumentovali druhý pilíř. Mezi tím jsou ale zbytky kamenů a my se můžeme jen dohadovat, jestli jsou to zbytky Juditina mostu nebo zbytky Karlova mostu, který byl v dějinách také několikrát poškozen. Některé pískovcové kvádry z Juditina mostu byly použity při stavbě toho Karlova, to je dodnes patrné. Juditin most byl postaven z železitého červeného pískovce, takže když takové vidíte na Karlově mostě, jsou s velkou pravděpodobností původně z Juditina.

Doufám, že nějaký komplexnější projekt je ještě před námi. Někdo si může říct, že je to přece pod vodou a že řeka a čas to dávno vzaly, ale pořád to tam je. Pořád je to jedna z nejstarších památek tohoto města. Je to jedna z aktivit, u které cítím, že je opravdu jedinečná.

Zajímalo by mě také, jak probíhá ten průzkum pro muzeum a sběr artefaktů.

Ze všeho nejdřív se na dno instaluje orientační síť, vzniknou čtverce a my si je označíme čísly a písmeny, vypadá to trochu jako šachovnice. Potom v tom daném sektoru, pokud jde o sběr věcí, potápěči vyndají vše, co nese známky opracování lidskou rukou.

Opravdu tedy vyzvednou vše, co najdou? Co se s tím děje pak?

Je jedno, jestli je to foťák nebo třeba keramika, které je pod vodou spousta. Těžko v těch podmínkách tam poznají, co je co. Mají tam bedýnku, do té nálezy uloží, dopraví ke břehu a vše jde do rukou pracovníků Muzea. Ti vědí, z jakého je to sektoru a vyhodnotí, jestli předměty mají nějakou muzejní hodnotu. Pokud ano, tak si to třídí. Před třemi lety jsme například nasbírali kolem tisíce artefaktů. Muzeum hl. m. Prahy mi asi rok potom poslalo pětisetstránkový elaborát, kde je vše katalogizované: vyfocená a zapsaná, co to je či z jaké doby to pochází.

Pod hladinu Vltavy jste se už vypravili i letos, jaké to bylo?

Potřebovali jsme jít trochu hlouběji, ať už historicky, tak fakticky. Sestrojili jsme speciální odsávací zařízení, to mělo ještě na konci síto, kde se také zachytilo mnoho předmětů, které pracovníci dále třídili.

Vltava je velká řeka, z pohledu ze břehu i silná. Nekomplikuje vám proud práci?

Chodíme pod vodu raději v době, kdy netaje sníh. Při tání sněhu je silný proud, který přináší i to, že nic nevidíte a efektivita jde samozřejmě prudce dolů, když bádáte jen po hmatu. Preferujeme zimní měsíce, proud je stálý - ve smyslu, že odnáší sediment - a když něco zvířete, v řádu minut

je to pryč. Ale neodnáší potápěče, takže se nemusí nikde poutat. Viditelnost tam bývá kolem půl metru. Kdyby se šel člověk potápět pro radost, tak si každý řekne, že jsme cvoci, že natáhneme ruku a pak už není nic vidět. Pokud ale pracujeme jen na místě, stačí to.

Proto neděláme průzkumy v létě, sice by byla teplá voda a potápěči by tam vydrželi déle nebo by nemuseli mít tak teplé neopreny, ale za cenu toho, že nic nevidíte?! To je lepší dělat v zimě, i když má voda dva až čtyři stupně.

I tak mi to připadá nebezpečné.

Stalo se nám před lety při jednom z průzkumů, že se noc předtím oteplilo, na Berounce poprasily ledy, a jak se před Prahou vltává do Vltavy, pluly nám po hladině pět centimetrů tlusté a půl metru na půl metru velké kry a my museli pracovat mezi tím.

Nebezpečná situace se dá ale zažít i v půlmetrové hloubce, když se do něčeho ženete bezhlavě nebo nedodržíte základní pravidla.

Jak často se na vltavské dno podíváte?

Kdybych řekl, že na tom těch šest let průběžně pracujeme, nebyla by to pravda. Podaří se nám tam dostat tak jednou do roka, nějakou dobu předtím se to chystá, nějakou dobu pak vyhodnocuje.

Potápíte se pro objevování dob minulých i jinde?

V Česku na Slapech a na Orlíku. Což jsou zajímavé příklady pro badatele našeho typu. Není to dotek prastaré historie. Na Slapech jsou většinou vidět jen zídky, ze kterých vytušíte, jak ten barák vypadal. Na Orlíku je kolem tisíce zatopených budov, některé tam ještě stojí i do výšky druhého patra. Pod vodou je i kostel, který nemá střechu a špičku věže, ale jinak tam stojí komplet. Je to úžasný ponor. Když to někomu říkám nebo ukazuji fotky, tak si myslí, že jsou to kulisy pro film. Tomu se věnujeme v malých partách pro zábavu. Někdo chodí hrát na kytaru, někdo si zahraje tenis nebo zajde do hospody a někdo má jako koníčka zajet se ve volné chvíli podívat na přehradu a vidět sedmdesát let potopený dům.

Máte nějaký sen, co byste pod vodou chtěl ještě zažít nebo vidět?

Když jsme u snů, především musím říct, že se mi splnily sny, které jsem ani netušil, že mám. Díky potápění jsem zažil a viděl věci, o kterých jsem jako malý kluk neměl zdání. Je to úžasný pocit, že se člověku něco takového povede. Nedokáži teď ale konkrétně říct, co bych si přál. Většinou mě lákají destinace, kde je zajímavé se potopit, nejedí tam moc lidí nebo nikdo a pak většinou je komplikované se tam dostat a já přemýšlím, jak to udělat. Obecně, pokud to splňuje tyto atributy, tak mě to strašně přitahuje.

Text: Iveta Benáková

Projekt Svazu potápěčů České republiky pro zájemce o získání kvalifikace: Instruktor potápění – jedna a dvě hvězdy CMAS/SPČR

Projekt vznikl na základě požadavků klubů SČP v roce 2008 a jeho realizace již započala v roce 2009 účastí některých zájemců na povinných metodických kurzech, které byly za tím účelem i dotovány SČP.

Od roku 2016 je projekt „Nový instruktor“ pořádán společně Svazem českých potápěčů a Svazem potápěčů Moravy a Slezska a je organizačně zastřešený Svazem potápěčů České republiky.

Cílem projektu je získat další nové instruktory potápění z řad členů klubů SČP a SPMS a motivovat i stávající instruktory CMAS I*.

Projekt se týká získání kvalifikace Instruktor potápění CMAS I* a CMAS I** ve smyslu platných Výcvikových směrnic Svazu potápěčů České republiky.

PROJEKT „A“

Cílová skupina: Potápěči CMAS P***, kteří se chtějí stát instruktory CMAS a předloží doporučení svého klubu, registrovaného ve Svazu českých potápěčů nebo Svazu potápěčů Moravy a Slezska. Tento klub musí mít splněny své povinnosti vůči svazu (SČP či SPMS), ve kterém je registrován.

Podpora: Svaz českých potápěčů uhradí novým instruktorem CMAS I*, členům SČP, po úspěšném vykonání zkoušky 50% poplatků za absolvovanou školení z metodiky výcviku a za instruktorskou zkoušku. Uchazečům, členům SPMS, kteří úspěšně získali přímo kvalifikaci CMAS I** bude uhrazeno 80% uvedených poplatků.

Exkluzivní výhoda pro Potápěčské kluby SČP:

ubytování ve Výcvikovém středisku SČP Barbora (VSB)

Podmínka:

- Klub má zaplacený svazový příspěvek 2016
- Klub smluvně obsadí minimálně 2 pokoje (tj. min 5 osob) na VSB

Postup:

1. Klub si objedná rezervaci ubytování ve VSB (e-mailem u Ing. Štolby)
2. Klub uzavře smlouvu se SČP na ubytování (e-mailem na Sekretariátu SČP)
3. Klub absolvuje pobyt a správci VSB potvrdí vyúčtování

vané platné Školení z metodiky výcviku a za instruktorskou zkoušku. Uchazečům, členům SČP, kteří úspěšně získali přímo kvalifikaci CMAS I**, bude uhrazeno 80% uvedených poplatků.

Podpora: Svaz potápěčů Moravy a Slezska uhradí novým instruktorem CMAS I*, členům SPMS, po úspěšném vykonání zkoušky 50% poplatků za absolvovanou školení z metodiky výcviku a za instruktorskou zkoušku. Uchazečům, členům SPMS, kteří úspěšně získali přímo kvalifikaci CMAS I** bude uhrazeno 80% uvedených poplatků.

PROJEKT „B“

Cílová skupina: Stávající instruktoři s kvalifikací Instruktor CMAS I*, kteří si chtějí rozšířit kvalifikaci na CMAS I** a předloží doporučení svého klubu registrovaného ve Svazu českých potápěčů nebo Svazu potápěčů Moravy a Slezska. Tento klub musí mít splněny své povinnosti vůči svazu (SČP či SPMS), ve kterém je registrován.

Podpora: Svaz českých potápěčů uhradí uchazečům, členům SČP, kteří úspěšně vykonali zkoušku a získali kvalifikaci CMAS I**, 50% poplatku za instruktorskou zkoušku.

Podpora: Svaz potápěčů Moravy a Slezska uhradí uchazečům, členům SPMS, kteří úspěšně vykonali zkoušku a získali kvalifikaci CMAS I**, 50% poplatku za instruktorskou zkoušku.

Schváleno Shromážděním delegátů Svazu potápěčů České republiky dne 25. 2. 2016.

Výhody pro členy Svazu českých potápěčů

Svaz českých potápěčů zajišťuje:

- státní dotace jednotlivým klubům Svazu
- finance na pořádání soutěží a závodů
- realizaci žádostí o příspěvky na činnost klubů
- motivační balíčky dětem
- technickou podporu (zapůjčením kompresorů, plnicí stanice)
- zapůjčení potápěčského materiálu pro výcvik dětí a mládeže (automatiky, žakety, lahve ...)
- slevu na plnění potápěčských lahví v klubech: Hastrman Mladá Boleslav, Subaquaclub Delfín
- Tábor, Potápěčský klub Kraken Litoměřice, Klub sportovních potápěčů Hradec Králové, Holetín
- podporu při zvyšování kvalifikací CMAS – projekt „Nový instruktor“
- úrazové pojištění členů
- osvobození od poplatků za hudební produkci (OSA)
- vydávání elektronického bulletinu eNemo
- sleva na předplatné časopisu Oceán
- provoz a údržbu výcvikového střediska Barbora + sleva na služby (ubytování, vstup, plnění lahví)
- ponory zdarma ve výcvikovém středisku Holetín
- realizaci potápěčských projektů (např. podvodní pozorovatelná, kesony, výcvikové plošiny ...)

Spolupráce s magazínem OCEÁN

O tom, co čtenářům tento časopis nabízí a co může přinést potápěčům, ale i o tom, co ho baví, jsme si povídali s Bohumírem Kuhnem, šéfredaktorem magazínu OCEÁN.

O čem je časopis Oceán?

Začnu oblíbenou hláškou z Menzelova filmu Postřižiny: „Nudíte se? Kupte si medvídku mývala!“ Jen místo mývala si skočte do trafiky pro aktuální číslo čtvrtletníku Oceán, magazínu o mořích, oceánech i sladkých vodách, pro milovníky vodní flóry, fauny a světa (nejen) pod hladinou. Oceán je časopisem o potápění, ale především pro potápěče. Je jedno, zda rekreační, sportovní, technický potápěč nebo naprostý laik - každý na jeho 84 stranách najde to, co hledá. Vedle cest za potápěním do atraktivních míst celého světa a tipů na potápění v okolních zemích i v Českých lomech nabízí Oceán pestrý koktejl inspirativního čtení.

Můžeš být trochu konkrétnější?

Oceán čtenáři odhaluje krásy, specifika, a také možná rizika a nebezpečí různých druhů potápění s dýchacím přístrojem i na nádech. Zúčastníte se ponorů z lodí na širém moři, průniků útroby vraků, jeskynních systémů, kaveren. Dozvíte se, jak správně provádět ponory v noci, v proudech nebo do větších hloubek. Směsící napětí a poučení jsou články o výzkumech a objevech pod vodou. Pro podvodní fotografie je tu poradna, portfolia UW fotografů, a k potěše oka vítězné snímky z fotografických soutěží. K prioritám magazínu patří otázky bezpečného potápění a zdraví, nechybí biologie, ekologie a další témata. Oceán poradí, kam vyrazit za kvalitními ponory, jak vyzrát na řešení problémů v praxi, vysvětlí, jak potápěčská technika funguje a jakou zvolit. Nechybí novinky v potápěčské výstroji, krátké redakční testy vybrané techniky, rady, jak pečovat o potápěčské nádobíčko - to vše, a ještě mnohem víc.

Proč bys Oceán doporučil potápěčům ke čtení?

Myslím, že jsem na tuto otázku odpověděl v úvodu. V dnešním světě se cení dobré informace, ale ty musí být aktuální, zajímavé, užitečné a finančně dostupné. Podle průzkumu mezi čtenáři jsme

náplň časopisu „ušili na tělo“ českému potápěči, a jak prodejní čísla potvrzují, věříme, že uspokojí přání většiny z nich. Oceán nevyhází ve velkém formátu, ani na lakovaném papíře vysoké gramáže a s lepenou vazbou, přesto je díky výhodné ceně, struktuře a hodnotnému obsahu vítaným zdrojem poučení a poutavého čtení pro chvíle oddechu.

Najdu v něm i popis lokalit „v dojezdu“?

Atraktivita lokality je pro mnohé dána její dostupností a přiznejme si - ne každý má dostatek prostředků k výpravám na druhý konec světa. Dnešní Oceán přináší více rad, námětů, tipů k návštěvě zajímavých potápěčských destinací v okruhu desítek nebo stovek kilometrů. Pevně místo mají seriály o českých, německých, rakouských lomech a jezerech, zavítáte na zajímavé lokality v Polsku, Maďarsku, na Slovensku - stačí naplnit lahve, nastartovat auto a jede se. A komu nevdá pár kilometrů navíc, navštíví s námi zajímavé destinace po celé Evropě i za jejími hranicemi.

Jaká je tvoje oblíbená lokalita, o které jsi už něco napsal?

Nejsem sice jeskyňář, ale mám rád fantastický svět mexických cenotů. Dobrou zprávou je, že podzemní bludiště je do jisté míry přístupné i potápěčům bez jeskynní kvalifikace. V Oceánu zima 2015 najdete krásný článek Jirky Hovorky o specifických kavernového potápění - nechte se inspirovat! Blízko za hranicemi v Horní Lužici jsem si oblíbil lom Horka, který excelentní viditelností nikdy nezklame. Jednou v zimě byla viditelnost dobrých 25 metrů. Detailní reportáž o lomu najdete v Oceánu zima 2014. Jirka Budina vás ve stejném vydání provede po lomu Rumchalpa, kam pravidelně jezdím na dostaveníčko se sumci, kapry a štikami.

Není roční předplatné tohoto časopisu drahé?

Cenu může posoudit jediné čtenář, ale jako tvůrce obsahu magazínu jsem stoprocentně přesvědčen, že hodnota informací mnohonásobně převyšuje nepatrný peněz za jeho koupi. Když si kuřák odpustí dvě krabičky cigaret, nebo kafe oželí čtyři kapučína, má zajímavé čtení na celý rok! Oceán má asi 2000 předplatitelů, některé potápěčské kluby jej dokonce kupují pro členy jako jednu z členských výhod...

Prozradíš nějakou perličku z chystaného nového čísla?

V letním Oceánu čtenáře pozveme do karibského ráje na ostrově Grand Cayman, zavítáme na atol Rangiroa ve francouzské Polynésii, potopíme se na nádech k vrakům Rudého moře. Pokračovat bude seriál o českých lomech, vybraných lokalitách u sousedů v Německu a v rakouských jezerech. Představíme pár „vyčítávek“ z největší potápěčské výstavy BOOT 2016 v německém Düseldorfu, UW fotografům dáme tipy k úpravám fotografií a odborníci DAN poradí, jak se vyhnout zbytečným poraněním pod hladinou. Víc už není třeba prozrazovat...

Najde čtenář nějakou spojitost Oceán se Svazem potápěčů?

Jistě, každoročně na stranách Oceánu představujeme nejlepší díla z festivalu PAF Tachov, který Svaz potápěčů podporuje stejně jako reportáže z mistrovství republiky v bazénové fotografii, různých soutěží a další materiály. Chystáme i trochu osvěty. Hodně se totiž diskutuje o tom, zda být, či nebyť členem svazu, co to člověku přináší. Pro odpověď nemusíme chodit daleko. Třeba v našem klubu Hastrman plníme kompresorem Trident, který nám potápěčský svaz bezplatně zapůjčil, a levně plníme i ostatním členům svazu. To je jeden z příkladů konkrétní, hmatatelné podpory, který nepotřebuje další komentář.

Co se u nás děje

Přeregistrace

Aktualizace údajů ve Spolkovém rejstříku

Svaz českých potápěčů (SČP) doporučuje svým pobočným spolkům, aby co nejdříve - nejpozději však do 30. 6. 2016 - doplnily, změnilly či upravily údaje o svém pobočném spolku ve Spolkovém rejstříku.

(Do této doby jsou spolky osvobozeny od poplatků, později bude návrh jakékoli změny zpoplatněn částkou 1.000,- Kč).

Spolkové rejstříky vedou Rejstříkové (krajské) soudy. Pobočné spolky SČP jsou registrovány u Městského soudu v Praze, podle sídla hlavního spolku - tedy SČP.

Je třeba, aby každý pobočný spolek zkontroloval a upravil všechny již zapsané skutečnosti.

- Sídlo pobočného spolku (dále jen p.s.)
- Správný název (doporučujeme za název doplnit p.s.)
- Doložit příslušné listiny - stanovy, které si může p.s. vytvořit sám, ale odvozuje je od stanov hlavního spolku, tedy SČP. Práva a povinnosti nabývá p.s. v rozsahu určeném hlavním spolkem
- Údaje o statutárním orgánu - počet členů statutárního orgánu, jejich jména, rodná čísla, den vzniku jejich funkce, jak za p.s. jednájí, vše doložit zápisem ze schůze p.s.

Návrh změny, doplnění nebo výmaz údajů může pobočný spolek podat výhradně jen prostřednictvím sekretariátu Svazu českých potápěčů.

Informace k datovým schránkám: spolky nemají ze zákona povinnost si ji zřizovat.

Výprodej literatury

Připravili jsme pro Vás výprodej výcvikových materiálů za snížené ceny!

- Potápění s přístrojem 50,- Kč
- Plastové dekompresní tabulky 50,- Kč
- Deník - průkaz potápěče 100,- Kč
- Dekompresní tabulky a postupy 40,- Kč
- Materiál je možné zakoupit na sekretariátu SČP v Praze, nebo je možné jej objednat prostřednictvím mailu diver@svazpotapecu.cz

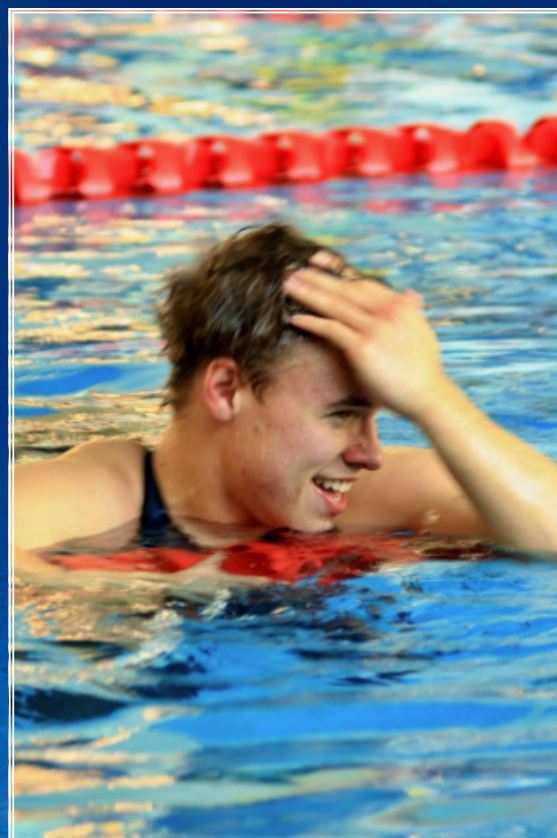
Motivační balíčky pro děti

Balíčky pro malé potápěče již připravujeme a kompletujeme. S distribucí začínáme právě nyní. Můžete se těšit na baťůžek s plaveckou čepicí, brýlemi a klíčenkou. Věříme, že přispějeme k ještě větší oblibě sportovního „koníčka“ vašich malých svěřenců, závodníků a sportovců.

Nový světový rekord

Jakub Jarolím, člen KVS Laguna Nový Jičín, překonal na světovém poháru v italském Lignano dne 20. březnu 2016 seniorský světový rekord v disciplíně 100 BF časem 0:42,31.

Rozdávání lahví do klubů

Svaz českých potápěčů se dlouhodobě snaží klubům a dětem v nich registrovaných pomáhat. Naposledy třeba klubům zapůjčil dětský potápěčský materiál, tedy automatiky a lahve.

„S díky potvrzujeme, že od SČP nám do klubu potápěčů Pardubice byly přiděleny vysokotlaké (potápěčské) vzduchové láhve: 2 kusy třílitrových a 1 dvoulitrová,“ upřesňuje Marian Dzoba, vedoucí sportu KP Pardubice.

„Používáme je na trénink našich dětí v pardubickém bazénu. Jsou vydatným doplněním výbavy, zvykáme si ale na nové rozměry,“ doplňuje Dzoba.

Kluby si pochvalují i zapůjčku lahví. „Na materiál od svazu potápěčů jsme reagovali s velkou radostí. Náš oddíl dosud disponoval nejmenšími lahvemi o velikosti 5 litrů, obdrželi jsme dvě lahve o velikosti 2 a 3 litry, které jsme okamžitě začali využívat při výcviku drobnějších dětí ve věku 8 let na pravidelných bazénových trénincích,“ přibližuje využití Eva Lánová, Instruktor CMAS I** působící v Klubu Potápěčů Strakonice. Za zapůjčení specifických pomůcek pro děti je velmi vděčná. „Pro klidné, a nestresující potápění je potřeba používat pomůcky odpovídající ergonometrii dítěte. Nejen proto je výcvik dětí velmi specifický a odlišný od výcviku dospělých a pomůcky odpovídající velikosti dítěte zajišťují jeho zkvalitnění,“ dodává Lánová.

Foto: Klub Potápěčů Strakonice

Kam pojedou reprezentace

Kde budou v nejbližší době bojovat o úspěchy čeští potápěčští reprezentanti?

Co čeká sportovní reprezentaci

6.6. – 12.6. 2016 APN Mistrovství světa

v bazénových disciplínách Itálie - Lignano

11.6. – 12.6. 2016 PP/DPP World Cup Masters ČR – Praha a Račice

22.6. – 28.6. 2016 PP Mistrovství světa seniorů Řecko – Volos

27.6. – 1.7. 2016 PP/DPP Univerzitní hry Řecko – Volos

4.7. – 11.7. 2016 PP/DPP Mistrovství světa juniorů Francie – Annemasse

3.9. – 11.9. 2016 OP Mistrovství Evropy seniorů a juniorů Německo – Störizsee

2.10. – 9.10. 2016 APN Mistrovství světa na otevřené vodě Turecko – Kas-Antalya

Šek pro děti

Společnost Sazka věnovala některým sportovním oddílům 10 tisíc korun. Mimo jiné jsou mezi obdarovanými malí potápěči, kteří peníze využijí na sportovní vybavení.

Výstava Za poznáním nad a pod hladinou oceánů a moří

Od 28. října do 30. října proběhne v Komorní Lhotce v sále kulturního domu výstava Za poznáním nad a pod hladinou oceánů a moří. Kromě toho proběhnou také besedy a autogramiády.

Jedna z výstav ponese název Plavby na hladinách moří a oceánů. Jejím autorem je Richard Konkolski. Ten má na kontě účast v sólo závodech přes Atlantik – OSTAR 1972, OSTAR 1976, OSTAR 1980, je zároveň prvním českým osamělým plavcem kolem světa, dvakrát se zúčastnil v sólo závodě kolem světa – BOC Challenge 1982 a 1986 a jeho fotografie, filmy či exponáty z námořních plaveb byly k vidění po celém světě. Téma výstavy: Plavby na hladinách moří a oceánů.

Dalším tématem bude Život pod hladinou oceánů a moří, pod níž je podepsát Karel Pryczek, předseda KSP REJNOK Těrlicko. V rámci níž bude k vidění prezentace o potápění (historie, světové rekordy, výcvik, sport potápění), ukázka potápěčské techniky, život pod hladinou a výstava exponátů (živočichů) či vyprávění o sportovním potápění v KSP REJNOK Těrlicko.

Svaz českých potápěčů

www.svazpotapecu.cz ■ adresa: Na Strži 9, Praha 4, 140 00 ■ kontaktní osoby: Ing. Mgr. Iva Kalbáčová, Marie Lehvová ■ telefon: 603 419 283 ■ e-mail: diver@svazpotapecu.cz

Vyřizování členských záležitostí: Úterý a čtvrtek 8–12 a 14–17 (ostatní dny dle předchozí dohody)

Redakce eNemo

Kontaktní osoba: Mgr. Iveta Benáková ■ Vaše náměty a připomínky posílejte na eNemo@svazpotapecu.cz